

9960 *LLEI 19/2006, de 5 de juny, per la qual s'amplien els mitjans de tutela dels drets de propietat intel·lectual i industrial i s'establixen normes processals per a facilitar l'aplicació de diversos reglaments comunitaris.* («BOE» 134, de 6-6-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'acció de la Unió Europea, en l'àmbit de la propietat intel·lectual, s'ha centrat principalment a harmonitzar el dret substantiu nacional o a crear drets unitaris directament aplicables a la Comunitat Europea, per considerar este àmbit d'intervenció prioritari per a l'èxit del mercat interior. Per a completar esta actuació, és necessari avançar en el respecte efectiu dels drets de propietat intel·lectual que han sigut harmonitzats o creats.

La Directiva 2004/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, relativa al respecte dels drets de propietat intel·lectual, té per objectiu aproximar les legislacions sobre els mitjans de tutela dels drets de propietat intel·lectual per a garantir un nivell de protecció elevat, equivalent i homogeni en el mercat interior. Sota la denominació de propietat intel·lectual també es recullen en el dret comunitari i, en particular, en esta directiva, els drets que en l'ordenament jurídic espanyol s'agrupen sota la denominació de propietat industrial. L'efectivitat de la tutela jurisdiccional d'estos drets ha de redundar tant en la promoció de la innovació i la competitivitat de les empreses com en el desenvolupament cultural europeu. S'han de tindre en compte també les seues repercussions en àmbits tan diversos com l'ocupació, l'estabilitat dels mercats o la protecció dels consumidors. La directiva valora també aquella tutela jurisdiccional com una forma d'impedir pèrdues fiscals o de garantir, en últim terme, l'orde públic.

S'establixen així, en la directiva, les mesures, els procediments i els recursos necessaris per a garantir, enfront de qualssevol infraccions, la tutela efectiva dels drets de propietat intel·lectual, tal com estiguen previstos en el dret comunitari o en el dret nacional de l'Estat membre corresponent.

II

A Espanya, la regulació de les mesures, els procediments i els recursos que garantixen el respecte a la propietat intel·lectual i a la propietat industrial, entesa en el sentit més ampli possible, a més de les accions de caràcter penal previstes en els articles 270 i següents del Codi Penal que són aplicables, es conté en la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil; en el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril; en la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents; en la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques, i en la Llei 20/2003, de 7 de juliol, de protecció jurídica del disseny industrial.

Les esmentades lleis processals i sectorials han de ser modificades per a completar la transposició d'aquella norma comunitària al nostre ordenament jurídic intern, de manera que es puguin oferir, en l'àmbit dels drets de

propietat intel·lectual i industrial, mitjans adequats i suficients per a la seua tutela jurisdiccional.

III

Sota la denominació de dret d'informació, la directiva considera necessari poder oferir, en l'àmbit del procés civil, vies per a obtenir informació sobre l'origen i les xarxes de distribució de les mercaderies o servicis en què es concrete la infracció dels drets de propietat intel·lectual o industrial. La llei canalitza la possibilitat d'instar un òrgan jurisdiccional civil a requerir esta informació a través d'una nova diligència preliminar dins de l'article 256 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, si bé limita la seua possibilitat a la preparació d'un juí per una infracció d'un dret de propietat intel·lectual o de propietat industrial comesa per mitjà d'actes duts a terme a escala comercial, açò és, aquells realitzats per a obtenir beneficis econòmics o comercials directes o indirectes.

L'accés als documents bancaris, financers o comercials que estiguen sota el control del presumpte infractor és regulat com el contingut propi d'una altra nova diligència preliminar, també en este cas en relació amb infraccions dels drets de propietat intel·lectual i industrial comeses per mitjà d'actes realitzats amb fins comercials. El contingut d'esta diligència preliminar també es configura com a diligència de prova per a facilitar l'obtenció de proves en el curs d'un procediment judicial.

La regulació de la pràctica d'estes noves diligències està presidida per la doble cautela de garantir la confidencialitat de la informació requerida i d'evitar que les dades obtingudes es puguin utilitzar per a fins diferents de la preparació del juí.

Al mateix temps, es modifica la regulació de la resolució judicial que acorda les mesures davant de la negativa de la persona requerida a dur a terme les diligències preliminars per a exigir la seua adopció per mitjà d'interlocutòria motivada i introduir el requisit de proporcionalitat.

La directiva ha exigit de la nostra norma processal civil una admissió expressa de la possibilitat d'acordar mesures d'assegurament de la prova abans de la iniciació del procés i sense necessitat d'escoltar prèviament el qui fora demandat. A esta exigència ha seguit la conveniència de regular detalladament el procediment per a l'adopció d'estes mesures. La regla general és l'audiència a qui haja de suportar la mesura; l'excepció, retardar el contrast contradictori sobre la seua procedència a un incident posterior, que garantix la defensa dels legítims interessos de qui l'ha de suportar.

Les previsions de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, relatives a l'assegurament de la prova, s'amplien respecte dels casos d'infracció dels drets de propietat intel·lectual i de propietat industrial, a l'enumeració, a títol indicatiu, d'algunes de les mesures que el tribunal podrà adoptar.

IV

S'ha fet necessari també introduir modificacions en les lleis especials que regulen esta matèria.

Per a reparar el perjudici patit a causa d'una infracció del dret de propietat intel·lectual o de propietat industrial, la directiva configura dos mòduls de càlcul de la indemnització per danys i perjudicis. El primer d'estos mòduls comprén, de forma acumulativa, les conseqüències econòmiques negatives que ha patit la part perjudicada i també el dany moral. Alternativament, esta indemnització podrà consistir en una quantitat a tant alçat, basada en la remuneració que hauria percebut el perjudicat si l'infractor haguera demanat autorització per a utilitzar el dret de propietat intel·lectual o industrial en qüestió. A més, en la determinació de la quantia indemnitzatòria s'han de considerar les despeses realitzades pel titular del dret lesio-

nat en la investigació per a l'obtenció de proves raonables de la comissió de la infracció. La introducció d'estos criteris i elements implica modificar l'article 140 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril; l'article 66 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents; l'article 43 de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques, i l'article 55 de la Llei 20/2003, de 7 de juliol, de protecció jurídica del disseny industrial.

Una altra modificació, comuna a estes lleis sectorials, té com a finalitat ampliar l'elenc d'accions per exercitar davant dels òrgans jurisdiccionals pel titular del dret de propietat intel·lectual o industrial infringit per a l'adopció de mesures, a costa de l'infractor quan siga procedent, que estan orientades a impedir noves infraccions. També és necessari reconèixer al titular del dret de propietat intel·lectual o de propietat industrial infringit la possibilitat d'instar accions per a la cessació de l'activitat il·lícita i les mesures cautelars que procedisquen contra els intermediaris els servicis dels quals s'utilitzen per tercers per a materialitzar la infracció. La plena adequació d'estes previsions exigix modificar els articles 138 i 139 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, 63 i 135 de la Llei de Patents, 41 de la Llei de Marques i 53 de la Llei de protecció jurídica del disseny industrial.

La nova redacció de l'article 132 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, respon a l'exigència de la directiva d'establir a favor dels titulars d'altres drets de propietat intel·lectual una presumpció semblant a la prevista en favor dels titulars de drets d'autor en el Conveni de Berna i en l'apartat 1 de l'article 6 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual.

Amb la finalitat d'articular noves mesures dissuasòries respecte a la comissió d'infraccions contra la propietat intel·lectual, s'amplia el catàleg d'accions i mesures cautelars urgents que el demandant pot exercir i sol·licitar. Es reforma l'article 138 per a incorporar la possibilitat d'instar la publicació total o parcial de la resolució judicial o arbitral a costa de l'infractor. Així mateix, per a previndre una infracció imminent, la mesura cautelar que recull l'article 141.2, consistent a suspendre qualsevol activitat que lesioni un dret de propietat intel·lectual, es completa amb la possibilitat de prohibir esta activitat si encara no ha sigut iniciada.

Es modifiquen determinats preceptes del títol XIII de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, que regixen també en els juís sobre marques i sobre disseny industrial, de conformitat amb la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques, i amb la Llei 7/2003, de 7 de juliol, de protecció jurídica del disseny industrial. En benefici d'una major claredat del règim aplicable, convé precisar en l'article 129 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, que les diligències de comprovació dels fets previstes en esta llei s'entenen sense perjudi de les diligències preliminars regulades en la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

A més, s'amplia el catàleg de mesures cautelars contingut en l'article 134, ja que incorpora la mesura orientada a prohibir els actes que violen el dret del peticionari davant de la imminència d'una infracció.

La modificació de l'apartat 1 de l'article 139 respon a la necessitat d'establir la deguda concordança amb les previsions de la Llei 1/2000, de 7 de gener, respecte a la determinació del termini per a la presentació de la demanda principal quan les mesures cautelars adoptades se sol·liciten amb anterioritat a la presentació de la demanda.

Al mateix propòsit d'adequació a la regulació processal civil després de la reforma introduïda per la Llei 1/2000, de 7 de gener, i els canvis operats en el dret de patents des que es va promulgar la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, respon la derogació de l'article 128

d'esta última, que actualment ha perdut la seua raó de ser i constituïx una excepció dins dels principis que inspiren l'activitat probatòria i l'auxili processal del jutge en el procés civil.

Finalment, la modificació de l'article 54 de la Llei 7/2003, de 7 de juliol, de protecció jurídica del disseny industrial, determina l'exigència d'actualitzar les referències als articles de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

V

Per mitjà de la disposició final quarta, s'incorporen dos noves disposicions finals a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, que responen a la necessitat d'establir mesures que faciliten l'aplicació a Espanya del Reglament (CE) núm. 805/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, pel qual s'establíx un títol executiu europeu per a crèdits no impugnats, i del Reglament (CE) núm. 2201/2003 del Consell, de 27 de novembre de 2003, relatiu a la competència, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria matrimonial i de responsabilitat parental, pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1347/2000.

VI

Esta llei es dicta a l'empara de les competències que la Constitució Espanyola atribueix a l'Estat en l'article 149.1.6a i 9a per afectar la legislació processal i la legislació de propietat intel·lectual i industrial.

Article primer. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, es modifica en els termes següents:

U. A l'apartat 1 de l'article 256, l'actual nombre 7m passa a ser el 9é i s'introdueixen dos nous números, el 7m i l'8u, amb la redacció següent:

«7m. Per mitjà de la sol·licitud, formulada per qui pretenga exercir una acció per infracció d'un dret de propietat industrial o d'un dret de propietat intel·lectual comesa per mitjà d'actes desenvolupats a escala comercial, de diligències d'obtenció de dades sobre l'origen i xarxes de distribució de les mercaderies o servicis que infringixen un dret de propietat intel·lectual o de propietat industrial i, en particular, els següents:

a) Els noms i les adreces dels productors, fabricants, distribuïdors, subministradors i prestadors de les mercaderies i servicis, així com dels qui, amb fins comercials, hagueren estat en possessió de les mercaderies.

b) Els noms i les adreces dels majoristes i detallistes als quals s'hagueren distribuït les mercaderies o els servicis.

c) Les quantitats produïdes, fabricades, entregades, rebudes o encarregades, i les quantitats satisfetes com a preu per les mercaderies o servicis de què es tracte, i els models i les característiques tècniques de les mercaderies.

Les diligències consistiran en l'interrogatori de:

a) aquells a qui la persona sol·licitant considere autor de la violació.

b) aquells a qui, a escala comercial, haja presat o utilitzat servicis o haja estat en possessió de mercaderies que pogueren haver lesionat els drets de propietat industrial o intel·lectual.

c) aquells a qui, a escala comercial, haja utilitzat servicis o haja estat en possessió de mercaderies que pogueren haver lesionat els drets de propietat industrial o intel·lectual.

d) aquell a qui els anteriors hagueren atribuït intervenció en els processos de producció, fabricació, distribució o prestació d'aquelles mercaderies i servicis.

La sol·licitud d'estes diligències es podrà estendre al requeriment d'exhibició de tots aquells documents que acrediten les dades que consten a l'interrogatori.

8u. Per petició de qui pretenga exercir una acció per infracció d'un dret de propietat industrial o d'un dret de propietat intel·lectual comesa per mitjà d'actes desenvolupats a escala comercial, de l'exhibició dels documents bancaris, financers, comercials o duaners, produïts en un determinat temps i que es presumisquen en poder de qui seria demanat com a responsable. La sol·licitud haurà d'anar acompanyada d'un principi de prova de la realitat de la infracció, que podrà consistir en la presentació d'una mostra dels exemplars, mercaderies o productes en què es materialitze aquella infracció. La persona sol·licitant podrà demanar que el secretari testimonie els documents exhibits si la persona requerida no estiguera disposada a desprendre's del document per a la seua incorporació a la diligència practicada. La mateixa sol·licitud es podrà formular en relació amb el que estableix l'últim paràgraf del número anterior.

A l'efecte dels números 7m i 8u d'este apartat, s'entén per actes desenvolupats a escala comercial aquells que són realitzats per a obtenir beneficis econòmics o comercials directes o indirectes.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 257 queda redactat de la manera següent:

«1. Serà competent per a resoldre sobre les peticions i sol·licituds a què es referix l'article anterior el jutge de primera instància o mercantil, quan siga procedent, del domicili de la persona que, si és el cas, haguera de declarar, exhibir o intervindre d'una altra manera en les actuacions que s'acordaren per a preparar el juí.

En els casos dels números 6t, 7m, 8u i 9é de l'apartat 1 de l'article anterior, serà competent el tribunal davant del qual s'haja de presentar la demanda determinada. Si, en estos casos, se sol·liciten noves diligències, arran del resultat de les fins llavors practicades, podran instar-se del mateix tribunal o bé del que, arran dels fets esbrinats en l'anterior diligència, resultaria competent per a conèixer de la mateixa pretensió o de noves pretensions que es puguen eventualment acumular.»

Tres. S'addicionen dos nous apartats, el 3 i el 4, a l'article 259, amb la redacció següent:

«3. En el cas de les diligències de l'article 256.1.7, per a garantir la confidencialitat de la informació requerida, el tribunal podrà ordenar que la pràctica de l'interrogatori se celebri a porta tancada. Esta decisió s'adoptarà en la forma establida en l'article 138.3 i a sol·licitud de qualsevol que acredite interès legítim.

4. La informació obtinguda per mitjà de les diligències dels números 7m i 8u de l'apartat 1 de l'article 256 s'utilitzarà exclusivament per a la tutela jurisdiccional dels drets de propietat industrial o de propietat intel·lectual de la persona sol·licitant de les

mesures, amb prohibició de divulgar-la o comunicar-la a tercers. A instància de qualsevol interessat, el tribunal podrà atribuir caràcter reservat a les actuacions per a garantir la protecció de les dades i la informació que tinguen caràcter confidencial.»

Quatre. L'article 261 queda redactat de la manera següent:

«Article 261. *Negativa a dur a terme les diligències.*

Si la persona esmentada i requerida no atén el requeriment ni formula oposició, el tribunal acordarà, quan resulte proporcionat, les següents mesures, per mitjà d'una interlocutòria, en la qual expressarà les raons que les exigixen:

1a. Si s'haguera demanat declaració sobre fets relatius a la capacitat, representació o legitimació del citat, es podran tindre per respostes afirmativament les preguntes que la persona sol·licitant pretenguera formular-li i els fets corresponents es consideraran admesos a l'efecte del juí posterior.

2a. Si s'haguera sol·licitat l'exhibició de títols i documents i el tribunal apreciara que hi ha indicis suficients que es poden trobar en un lloc determinat, ordenarà l'entrada al lloc i el registre d'este, i es procedirà, si es troben indicis, a ocupar els documents i a posar-los a la disposició de la persona sol·licitant, a la seu del tribunal.

3a. Si es tracta de l'exhibició d'una cosa i es coneix o presumix fonamentalment el lloc en què es troba, es procedirà d'una manera semblant al que disposa el número anterior i es presentarà la cosa a la persona sol·licitant, la qual podrà demanar el depòsit o mesura de garantia més adequada a la conservació d'aquella.

4a. Si s'haguera demanat l'exhibició de documents comptables, es podran tindre per certs, a l'efecte del juí posterior, els comptes i les dades que presente la persona sol·licitant.

5a. Si es tracta de les diligències previstes en l'article 256.1.6, davant de la negativa del requerit o de qualsevol altra persona que poguera col·laborar en la determinació dels integrants del grup, el tribunal ordenarà que s'acorden les mesures d'intervenció necessàries, inclosa la d'entrada i registre, per a trobar els documents o les dades pertinents, sense perjudi de la responsabilitat penal en què es poguera incórrer per desobediència a l'autoritat judicial. Les mateixes mesures ordenarà el tribunal en els casos dels números 5 bis, 7m i 8u de l'apartat 1 de l'article 256, davant de la negativa de la persona requerida a l'exhibició de documents.»

Cinc. L'article 263 queda redactat de la manera següent:

«Article 263. *Diligències preliminars previstes en lleis especials.*

Quan es tracte de les diligències a què es referix l'article 256.1.9, els preceptes d'este capítol s'aplicaran en tot allò que no s'opose al que disposa la legislació especial sobre la matèria de què es tracte.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 297 i s'afig un apartat 4 amb la redacció següent:

«2. Les mesures consistiran en les disposicions que, a juí del tribunal, permeten conservar coses o situacions, o fer constar fefaentment la seua realitat i característiques. Per als fins d'assegurament de la

prova, també es podran dirigir mandats de fer o no fer, sota advertència de procedir, en cas d'infringir-los, per desobediència a l'autoritat.

En els casos d'infracció dels drets de propietat industrial i de propietat intel·lectual, una vegada la persona sol·licitant de les mesures haja presentat aquelles proves de la infracció raonablement disponibles, estes mesures podran consistir en especial en la descripció detallada, amb presa de mostres o sense, o la confiscació efectiva de les mercaderies i objectes litigiosos, així com dels materials i instruments utilitzats en la producció o la distribució d'estes mercaderies i dels documents que s'hi relacionen.»

«4. Quan les mesures d'assegurament de la prova s'hagueren acordat abans de l'inici del procés, quedaran sense efecte si la persona sol·licitant no presenta la seua demanda en el termini de vint dies següents a la data de l'efectiva adopció de les mesures d'assegurament acordades. El tribunal, d'ofici, acordarà per mitjà d'interlocutòria que s'alcen o revoquen els actes de compliment que s'hagen realitzat, condemnarà la persona sol·licitant a les costes i declararà que és responsable dels danys i perjuís que haja produït al subjecte respecte del qual es van adoptar les mesures.»

Set. Es modifica la rúbrica de l'article 298 i s'afigen a este article els apartats 4, 5, 6, 7 i 8 amb la redacció següent:

«Article 298. *Requisits. Procediment per a l'adopció de les mesures d'assegurament de la prova. Contracauteles.*»

«4. Les mesures d'assegurament de la prova s'adoptaran amb audiència prèvia de la persona que l'haja de suportar. Si se sol·liciten una vegada iniciat el procés, també se sentirà al demandat. Només qui vaja a ser demandat o ja ho haja sigut podrà aduir, a l'oposar-se a la seua adopció, la impossibilitat, impertinència o inutilitat de la prova.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan siga probable que el retard derivat de l'audiència prèvia ocasiona danys irreparables al dret de la persona sol·licitant de la mesura o quan hi haja un risc demostrable que es destruïsquen proves o s'impossibilita d'una altra manera la seua pràctica si així se sol·licita, el tribunal podrà acordar la mesura sense més tràmits, per mitjà de providència. La providència precisarà, separadament, els requisits que l'han exigit i les raons que han conduït a acordar-la sense audiència del demandat o de qui vaja a ser demandat. Esta providència és irrecurrible i serà notificada a les parts i a qui l'haja de suportar sense dilació i, si això no és possible abans, llavors immediatament després de l'execució de les mesures.

6. Si la mesura d'assegurament s'haguera adoptat sense audiència prèvia, qui vaja a ser demandat o ja ho haja sigut, o qui haja de suportar-la, podran formular oposició en el termini de vint dies, des de la notificació de la providència que la va acordar.

7. L'oposició a la mesura es podrà fundar en la inexistència de riscos de danys irreparables en el dret per a la futura pràctica de la prova, així com en la possibilitat d'acordar altres mesures igualment conduents que resulten menys oneroses. També podrà substituir-se per la caució prevista en l'apartat 3. Només qui vaja a ser demandat o ja ho haja sigut podrà aduir la impossibilitat, impertinència o inutilitat de la prova.

8. De l'escrit d'oposició es traslladarà a la persona sol·licitant i, si és el cas, a la ja demandada o a qui haguera de suportar la mesura. Totes estes seran citades a una vista, en el termini de cinc dies, després de la celebració de la qual es decidirà sobre l'oposició, en el termini de tres dies, per mitjà d'una interlocutòria que és irrecurrible.»

Huit. S'incorpora un nou apartat, el 3, a l'article 328 amb la redacció següent:

«3. En els processos seguits per infracció d'un dret de propietat industrial o d'un dret de propietat intel·lectual, comesa a escala comercial, la sol·licitud d'exhibició es podrà estendre, en particular, als documents bancaris, financers, comercials o duaners produïts en un determinat període de temps i que es presumisquen en poder del demandat. La sol·licitud s'haurà d'acompanyar d'un principi de prova, que podrà consistir en la presentació d'una mostra dels exemplars, mercaderies o productes en què s'haguera materialitzat la infracció. A instància de qualsevol persona interessada, el tribunal podrà atribuir caràcter reservat a les actuacions, per a garantir la protecció de les dades i informació que tingueren caràcter confidencial.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 733 queda redactat com següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan el sol·licitant així ho demane i acredite que concorren raons d'urgència o que l'audiència prèvia pot comprometre el bon fi de la mesura cautelar, el tribunal podrà acordar-la sense més tràmits per mitjà d'interlocutòria, en el termini de cinc dies, en la qual raonarà per separat sobre la concurrència dels requisits de la mesura cautelar i les raons que han aconsellat acordar-la sense sentir el demandat.

Contra la interlocutòria que acorde mesures cautelars sense audiència prèvia del demandat no es podrà interposar cap recurs i caldrà ajustar-se al que disposa el capítol III d'este títol. La interlocutòria serà notificada a les parts sense dilació i, si no és possible abans, immediatament després de l'execució de les mesures.»

Article segon. *Modificació del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril.*

El text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, es modifica en els termes següents:

U. L'article 132 queda redactat com següent:

«Article 132. *Aplicació subsidiària de disposicions del llibre I.*

Les disposicions contingudes a l'article 6.1, en la secció 2a del capítol III del títol II i en el capítol II del títol III, les dos del llibre I, s'aplicaran, amb caràcter subsidiari i en el pertinent, als altres drets de propietat intel·lectual regulats en este llibre.»

Dos. L'article 138 queda redactat com següent:

«Article 138. *Accions i mesures cautelars urgents.*

El titular dels drets reconeguts en esta llei, sense perjuí d'altres accions que li corresponguen, podrà instar el cessament de l'activitat il·lícita de l'infractor i exigir la indemnització dels danys materials i morals causats en els termes que preveuen els articles 139 i 140. També podrà instar la publicació o difusió, total o parcial, de la resolució judicial o arbi-

tral en mitjans de comunicació a costa de l'infractor.

Així mateix, podrà sol·licitar amb caràcter previ l'adopció de les mesures cautelars de protecció urgent regulades en l'article 141.

Tant les mesures de cessació específiques previstes en l'article 139.1.g) com les mesures cautelars previstes en l'article 141.6 també es podran sol·licitar quan siguin apropiades, contra els intermediaris als servicis dels quals recórrega un tercer per a infringir drets de propietat intel·lectual reconeguts en esta llei, encara que els actes dels dits intermediaris no constituïsquen en si mateix una infracció, sense perjudici del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Les dites mesures hauran de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.»

Tres. Es modifica la redacció dels paràgrafs c) i d) i s'afeg un nou paràgraf g) a l'apartat 1 de l'article 139:

«c) La retirada del comerç dels exemplars il·lícits i la seua destrucció, incloent-hi aquells en què haja sigut suprimida o alterada sense autorització la informació electrònica per a la gestió de drets o la protecció tecnològica de la qual haja sigut eludida. Esta mesura s'executarà a costa de la persona infractora, llevat que s'al·leguen raons fundades perquè no siga així.

d) La retirada dels circuits comercials, inutilització, i, en cas necessari, la destrucció dels motles, les planxes, les matrius, els negatius i la resta d'elements materials, equips o instruments destinats principalment a la reproducció, a la creació o fabricació d'exemplars il·lícits. Esta mesura s'executarà a costa de l'infractor, llevat que s'al·leguen raons fundades perquè no siga així.»

«g) La suspensió dels servicis prestats per intermediaris a tercers que es valguen d'estos per a infringir drets de propietat intel·lectual, sense perjudici del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic.»

Quatre. L'article 140 queda redactat com seguix:

«Article 140. *Indemnització.*

1. La indemnització per danys i perjudis deguda al titular del dret infringit comprendrà, no sols el valor de la pèrdua que haja patit, sinó també el del guany que haja deixat d'obtindre a causa de la violació del seu dret. La quantia indemnitzatòria podrà incloure, si és el cas, les despeses d'investigació en què s'haja incorregut per a obtindre proves raonables de la comissió de la infracció objecte del procediment judicial.

2. La indemnització per danys i perjudis es fixarà, a l'elecció del perjudicat, conforme a algun dels criteris següents:

a) Les conseqüències econòmiques negatives, entre elles la pèrdua de beneficis que haja patit la part perjudicada i els beneficis que l'infractor haja obtingut per la utilització il·lícita.

En el cas de dany moral procedirà la seua indemnització, inclús no provada l'existència de perjudici econòmic. Per a la seua valoració caldrà ajustar-se a les circumstàncies de la infracció, la gravetat de la lesió i el grau de difusió il·lícita de l'obra.

b) La quantitat que com a remuneració haguera percebut el perjudicat, si l'infractor haguera dema-

nat autorització per a utilitzar el dret de propietat intel·lectual en qüestió.

3. L'acció per a reclamar els danys i perjudis a què es referix este article prescriurà al cap de cinc anys des que el legitimat va poder exercir-la.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 141 en els termes següents:

«2. La suspensió de l'activitat de reproducció, distribució i comunicació pública, segons siga procedent, o de qualsevol altra activitat que constituïska una infracció a l'efecte d'esta llei, així com la prohibició d'estes activitats si encara no s'han posat en pràctica.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents.*

U. Es reforma l'article 63 amb la redacció següent:

«Article 63.

1. El titular del dret de patent del qual siga lesionat podrà, en especial, sol·licitar:

a) La cessació dels actes que violen el seu dret.

b) La indemnització dels danys i perjudis patits.

c) L'embargament dels objectes produïts o importats amb violació del seu dret i dels mitjans principalment destinats a esta producció o a la realització del procediment patentat.

d) L'atribució en propietat dels objectes o mitjans embargats en virtut del que disposa l'apartat anterior quan siga possible, i en este cas s'imputarà el valor dels béns afectats a l'import de la indemnització de danys i perjudis. Si el valor mencionat excedira de l'import de la indemnització concedida, el titular de la patent haurà de compensar l'altra part per l'excés.

e) L'adopció de les mesures necessàries per a evitar que prossegueisca la violació de la patent i, en particular, la transformació dels objectes o mitjans embargats en virtut del que disposa l'apartat c), o la seua destrucció quan això fóra indispensable per a impedir la violació de la patent.

f) La publicació de la sentència condemnatòria de l'infractor de la patent, a costa del condemnat, per mitjà d'anuncis i notificacions a les persones interessades. Esta mesura només serà aplicable quan la sentència així ho aprecie expressament.

2. Les mesures compreses en els apartats c) i e) seran executades a càrrec de l'infractor, llevat que s'al·leguen raons fundades perquè no siga així.

3. Les mesures previstes en els paràgrafs a) i e) de l'apartat 1 d'este article podran també sol·licitar-se, quan siguin apropiades, contra els intermediaris als servicis dels quals recórrega un tercer per a infringir drets de patent, encara que els actes dels dits intermediaris no constituïsquen en si mateixa una infracció, sense perjudici del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Les dites mesures hauran de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 66 queden redactats com seguix:

«1. La indemnització de danys i perjudis deguda al titular de la patent comprendrà, no sols el valor de la pèrdua que haja patit sinó també el del guany que

haja deixat d'obtindre el titular a causa de la violació del seu dret. La quantia indemnitzatòria podrà incloure, si és el cas, les despeses d'investigació en què s'haja incorregut per a obtindre proves raonables de la comissió de la infracció objecte del procediment judicial.

2. Per a fixar la indemnització per danys i perjudicis es tindran en compte, a l'elecció del perjudicat:

a) Les conseqüències econòmiques negatives, entre estes els beneficis que el titular hauria obtingut previsiblement de l'explotació de la invenció patentada si no hi haguera hagut la competència de l'infractor i els beneficis que este últim haguera obtingut de l'explotació de l'invent patentat.

En el cas de dany moral procedirà la seua indemnització, inclús no provada l'existència de perjudicis econòmics.

b) La quantitat que com a preu l'infractor hauria d'haver pagat al titular de la patent per la concessió d'una llicència que li haguera permès dur a terme la seua explotació conforme a dret.

Per a la seua fixació es tindrà en compte especialment, entre altres factors, la importància econòmica de l'invent patentat, la duració de la patent en el moment en què va començar la violació i el número i classe de llicències concedides en eixe moment.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 129 queda redactat com segueix:

«1. La persona legitimada per a exercitar les accions derivades de la patent podrà demanar al jutge que amb caràcter urgent acorde la pràctica de diligències per a la comprovació de fets que puguen constituir violació del dret exclusiu atorgat per la patent, sense perjudicis de les que puguen sol·licitar-se a l'empara de l'article 256.1 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.»

Quatre. La primera mesura cautelar de l'article 134 queda redactada com segueix:

«1a) La cessació dels actes que violen el dret del peticionari o la seua prohibició, quan hi haja indicis racionals per a suposar la imminència dels dits actes.»

Cinc. L'article 135 es redacta en els termes següents:

«Article 135.

Les mesures cautelars a què es referix el número 1 de l'article anterior podran també sol·licitar-se, quan siguen apropiades, contra els intermediaris als servicis dels quals recórrega un tercer per a infringir drets de patent, encara que els actes dels dits intermediaris no constituïsquen en si mateixa una infracció, sense perjudicis del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Les dites mesures hauran de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.»

Sis. L'apartat 1 de l'article 139 queda redactat com segueix:

«1. En el cas de formular-se la petició de mesures cautelars abans d'exercir-se l'acció principal, quedaran sense efecte en la seua totalitat si la demanda no es presentara en el termini previst en l'article 730.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.»

Article quart. *Modificació de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques.*

La Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 41 i s'afegix l'apartat 3 amb la redacció següent:

«Article 41. *Accions civils que pot exercir el titular de la marca.*

1. En especial, el titular el dret de marca del qual siga lesionat podrà reclamar en la via civil:

a) La cessació dels actes que violen el seu dret.

b) La indemnització dels danys i perjudicis patits.

c) L'adopció de les mesures necessàries per a evitar que prosseguisca la violació i, en particular, que es retiren del tràfic econòmic els productes, els embalatges, els embolcalls, el material publicitari, les etiquetes o altres documents en què s'haja materialitzat la violació del dret de marca i l'embargament o la destrucció dels mitjans principalment destinats a cometre la infracció. Estes mesures s'executaran a costa de l'infractor, llevat que s'alleguen raons fundades perquè no siga així.

d) La destrucció o cessió amb fins humanitaris, si fóra possible, a l'elecció de l'actor, i a costa sempre del condemnat, dels productes il·lícitament identificats amb la marca que estiguen en possessió de l'infractor, llevat que la naturalesa del producte permeti l'eliminació del signe distintiu sense afectar el producte o la destrucció del producte produïska un perjudicis desproporcionat a l'infractor o al propietari, segons les circumstàncies específiques de cada cas apreciades pel Tribunal.

e) L'atribució en propietat dels productes, materials i mitjans embargats en virtut del que disposa l'apartat c) quan siga possible, i en este cas s'imputarà el valor dels béns afectats l'import de la indemnització de danys i perjudicis. Si el valor mencionat excedira de l'import de la indemnització concedida, el titular del dret de marca haurà de compensar l'altra part per l'excés.

f) La publicació de la sentència a costa del condemnat per mitjà d'anuncis i notificacions a les persones interessades.»

«3. Les mesures previstes en els paràgrafs a) i c) de l'apartat 1 d'este article podran també sol·licitar-se, quan siguen apropiades, contra els intermediaris als servicis dels quals recórrega un tercer per a infringir drets de marca, encara que els actes dels dits intermediaris no constituïsquen en si mateixa una infracció, sense perjudicis del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Les dites mesures hauran de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 43 queden redactats com segueix:

«1. La indemnització de danys i perjudicis comprendrà, no sols les pèrdues patides sinó també els guanys deixats d'obtindre pel titular del registre de la marca a causa de la violació del seu dret. El titular del registre de marca també podrà exigir la indemnització del perjudicis causat al prestigi de la marca per l'infractor, especialment per una realització defectuosa dels productes il·lícitament marcats o una presentació inadequada d'aquella en el mercat. Així

mateix, la quantia indemnitzatòria podrà incloure, si és el cas, les despeses d'investigació en què s'haja incorregut per a obtindre proves raonables de la comissió de la infracció objecte del procediment judicial.

2. Per a fixar la indemnització per danys i perjudicis es tindrà en compte, a l'elecció del perjudicat:

a) Les conseqüències econòmiques negatives, entre estes els beneficis que el titular hauria obtingut per mitjà de l'ús de la marca si no haguera tingut lloc la violació i els beneficis que haja obtingut l'infractor com a conseqüència de la violació.

En el cas de dany moral procedirà la seua indemnització, inclús no provada l'existència de perjudicis econòmics.

b) La quantitat que com a preu l'infractor hauria d'haver pagat al titular per la concessió d'una llicència que li haguera permès dur a terme la seua utilització conforme a dret.»

Article quint. *Modificació de la Llei 20/2003, de 7 de juliol, de protecció jurídica del disseny industrial.*

La Llei 20/2003, de 7 de juliol, de protecció jurídica del disseny industrial, es modifica en els termes següents:

U. Es modifiquen els paràgrafs c) i e) de l'apartat 1 de l'article 53 i s'afeg l'apartat 3 amb la redacció següent:

«c) L'adopció de les mesures necessàries per a evitar que prossegueixca l'activitat infractora i, en particular, que es retiren del tràfic econòmic els productes en què s'haja materialitzat la violació del seu dret i l'embargament o la destrucció dels mitjans principalment destinats a cometre la infracció. Estes mesures s'executaran a costa de l'infractor, llevat que s'al·leguen raons fundades perquè no siga així.»

«e) Alternativament, l'entrega dels mitjans o dels objectes a què es referixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 1, a preu de cost i a compte de la seua corresponent indemnització de danys i perjudicis, quan siga possible i esta mesura resulte proporcionada tenint en compte les circumstàncies de la infracció apreciades pel tribunal. Si el seu valor excedira l'import de la indemnització concedida, el titular del disseny haurà de compensar l'altra part per l'ex-cés.»

«3. Les mesures previstes en els paràgrafs a) i c) de l'apartat 1 d'este article també es podran sol·licitar, quan siguen apropiades, contra els intermediaris als servicis dels quals recórrega un tercer per a infringir drets reconeguts en esta llei, encara que els actes dels dits intermediaris no constituïsquen en si mateixa una infracció, sense perjudicis del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Les dites mesures hauran de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.»

Dos. Els apartats 1, 2 i 4 de l'article 55 queden redactats com següix:

«1. La indemnització de danys i perjudicis comprendrà no sols les pèrdues patides, sinó també els guanys deixats d'obtindre pel titular del disseny a causa de la violació del seu dret. El titular del disseny registrat també podrà exigir la indemnització del perjudicis causat al prestigi del disseny per l'infractor, especialment per una realització defectuosa dels productes il·lícitament comercialitzats, la realització defectuosa de les imitacions o les condicions en què

haja tingut lloc la seua comercialització. Així mateix, la quantia indemnitzatòria podrà incloure, si és el cas, les despeses d'investigació en què s'haja incorregut per a obtindre proves raonables de la comissió de la infracció objecte del procediment judicial.

2. Per a fixar la indemnització per danys i perjudicis es tindrà en compte, a l'elecció del perjudicat:

a) Les conseqüències econòmiques negatives, entre estes els beneficis que el titular hauria obtingut de l'explotació del disseny si no haguera tingut lloc la violació del seu dret i els beneficis obtinguts per l'infractor com a conseqüència de la violació del dret del titular del disseny registrat.

En el cas de dany moral procedirà la seua indemnització, inclús no provada l'existència de perjudicis econòmics.

b) La quantitat que com a preu l'infractor hauria d'haver pagat al titular del disseny per la concessió d'una llicència que li haguera permès dur a terme l'explotació del disseny conforme a dret.»

«4. Per a fixar la quantia dels danys i perjudicis patits, el titular del disseny podrà exigir, de conformitat amb el que preveu l'article 256.1.9 i en l'article 328 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, l'exhibició dels documents del presumpte responsable de la vulneració del dret, que puguen servir per a aquella finalitat.»

Disposició transitòria única. *Processos jurisdiccional.*

Els processos jurisdiccional incoats abans de l'entrada en vigor d'esta Llei es tramitaran conforme a les normes processuals vigents amb anterioritat a esta.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta Llei.

Queda derogat l'article 128 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

Esta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a i 9a de la Constitució, relatiu a la legislació processual i a la legislació de propietat intel·lectual i industrial, respectivament.

Disposició final segona. *Incorporació de dret comunitari.*

Esta Llei incorpora al dret espanyol les disposicions de la Directiva 2004/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, relativa al respecte dels drets de propietat intel·lectual.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

S'introdueix un número 5t bis en l'article 256 de la Llei d'Enjudiciament Civil amb la redacció següent:

«5 bis. Per la petició de la història clínica al centre sanitari o professional que la custodie, en les condicions i amb el contingut que estableix la llei.»

Disposició final quarta. *Mesures per a facilitar l'aplicació a Espanya de diversos reglaments comunitaris en matèria de cooperació judicial civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, es modifica en els termes següents:

U. L'actual disposició final vint-i-u passa a ser la vint-i-tres i s'introdueix una nova disposició final vint-i-u amb la redacció següent:

«Disposició final vint-i-u. *Mesures per a facilitar l'aplicació a Espanya del Reglament (CE) núm. 805/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, pel qual s'estableix un títol executiu europeu per a crèdits no impugnats.*

1. La certificació judicial d'un títol executiu europeu s'adoptarà d'una manera separada i per mitjà de providència, en la manera prevista en l'annex I del Reglament (CE) núm. 805/2004.

La competència per a certificar un títol executiu europeu correspon al mateix tribunal que va dictar la resolució.

El procediment per a la rectificació d'errors en un títol executiu europeu previst en l'article 10.1.a) del Reglament (CE) núm. 805/2004 es resoldrà en la manera prevista en els tres primers apartats de l'article 267 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.

El procediment per a la revocació de l'emissió d'un certificat d'un títol executiu europeu a què es referix l'article 10.1.b) del Reglament (CE) núm. 805/2004 es tramitarà i resoldrà de conformitat amb el que preveu per al recurs de reposició regulat la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, amb independència de l'orde jurisdiccional a què pertanga el tribunal.

La denegació d'emissió d'un certificat de títol executiu europeu s'adoptarà separatament i per mitjà de providència, i es podrà impugnar pels tràmits del recurs de reposició.

2. Per a la certificació com a títol executiu europeu de resolucions judicials que aproven o homologuen transaccions s'aplicarà l'apartat anterior i s'efectuarà en la manera prevista a l'annex II del Reglament (CE) núm. 805/2004.

3. Competeix al notari autoritzant, o a qui legalment el substituïska o succeïska en el seu protocol, l'expedició del certificat previst en l'article 25.1 i en l'annex III del Reglament (CE) núm. 805/2004. De la dita expedició deixarà constància per mitjà d'una nota en la matriu o pòlissa i arxivarà l'original que circularà per mitjà de còpia.

Correspondrà al notari, en el protocol del qual es trobe el títol executiu europeu certificat expedir el relatiu a la seua rectificació per error material i el de revocació previstos en l'article 10.1 del Reglament (CE) núm. 805/2004, així com el derivat de la falta o limitació d'executivitat, segons estableix l'article 6.2 i l'annex IV del mateix reglament.

S'exceptua la pèrdua d'executivitat derivada d'una resolució judicial, per a la certificació de la qual caldrà ajustar-se a l'apartat 1 d'esta disposició addicional.

En tot cas, haurà de constar en la matriu o pòlissa la rectificació, revocació, falta o limitació d'executivitat.

La negativa del notari a l'expedició dels certificats requerits podrà ser impugnada per la persona

interessada davant de la Direcció General dels Registres i del Notariat pels tràmits del recurs de queixa previst en la legislació notarial. Contra la resolució d'este òrgan directiu podrà interposar-se recurs, en única instància, davant del jutge de primera instància de la capital de la província on tinga el seu domicili el notari, el qual es resoldrà pels tràmits del juí verbal.

4. La certificació a què es referix l'annex V del Reglament (CE) núm. 805/2004 s'expedirà per l'òrgan administratiu o jurisdiccional que haja dictat la resolució.

5. La competència territorial per a l'execució de resolucions, transaccions judicials i documents públics certificats com a títol executiu europeu correspondrà al jutjat de primera instància del domicili del demandat o del lloc d'execució.

6. El Govern adoptarà les normes necessàries per al desplegament d'esta disposició addicional.»

Dos. S'introdueix una nova disposició final vint-i-dos amb la redacció següent:

«Disposició final vint-i-dos. *Mesures per a facilitar l'aplicació a Espanya del Reglament (CE) núm. 2201/2003 del Consell, de 27 de novembre de 2003, relatiu a la competència, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria matrimonial i de responsabilitat parental, pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1347/2000.*

1. La certificació judicial relativa a les resolucions judicials en matèria matrimonial i en matèria de responsabilitat parental, prevista en l'article 39 del Reglament (CE) núm. 2201/2003, s'expedirà separatament i per mitjà de providència, omplint el formulari corresponent que figura en els annexos I i II del reglament citat.

2. La certificació judicial relativa a les resolucions judicials sobre el dret de visita, previstes en l'apartat 1 de l'article 41 del Reglament (CE) núm. 2201/2003, s'expedirà separatament i per mitjà de providència, omplint el formulari que figura en l'annex III del dit reglament.

3. La certificació judicial relativa a les resolucions judicials sobre la restitució del menor, previstes a l'apartat 1 de l'article 42 del Reglament (CE) núm. 2201/2003, s'expedirà separatament i per mitjà d'una providència, i s'omplirà el formulari que figura en l'annex IV del reglament citat.

4. El procediment per a la rectificació d'errors en la certificació judicial, previst en l'article 43.1 del Reglament (CE) núm. 2001/2003, es resoldrà de la manera establida en els tres primers apartats de l'article 267 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial. El mateix procediment s'observarà per a la rectificació de la certificació judicial a què es referix l'apartat 1 d'esta disposició final.

No es podrà interposar cap recurs contra la resolució en què es resolga sobre l'aclariment o rectificació de la certificació judicial a què es referixen els tres apartats anteriors.

5. La denegació de l'expedició de la certificació judicial a què es referixen els apartats 1, 2 i 3 d'esta disposició final s'adoptarà de forma separada i per mitjà d'una providència, i es podrà impugnar pels tràmits del recurs de reposició.»

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 5 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9961 *LLEI 20/2006, de 5 de juny, de modificació de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic. («BOE» 134, de 6-6-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

L'estructuració del sector públic empresarial estatal, des que en 1941 es va crear l'Institut Nacional d'Indústria, ha passat per diverses etapes. En cada una d'estes, s'han adoptat les decisions que s'han considerat més coherents amb el context econòmic, jurídic i social, sobre les bases dels principis d'eficiència i racionalització. L'última modificació substancial en este àmbit va ser la realitzada pel Reial Decret Llei 15/1997, de 5 de setembre, pel qual es va modificar la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic. Com resulta de l'exposició de motius d'esta norma, el que en aquell moment es va pretendre va ser la reestructuració del sector públic industrial espanyol des de la perspectiva d'un accionista únic, controlador d'un grup econòmic autosuficient i sense suport pressupostari.

Transcorreguts huit anys des de l'última norma esmentada, la Societat Estatal de Participacions Industrials (SEPI) ha entrat en una nova etapa empresarial en què el principi d'autonomia pressupostària no pot ja ser mantingut.

En conseqüència, i sempre dins del ple respecte al Dret comunitari, es fa necessari modificar el règim financer de la Societat Estatal i de les seues empreses, que estava dissenyat seguint fonamentalment l'esquema de privatització generalitzada del sector públic empresarial estatal.

Pel que s'ha exposat, l'article 1 de la Llei dóna una nova redacció als apartats 3 i 4 de l'article 12 de l'esmentada Llei 5/1996 i afig a este un nou apartat 7. En este precepte, que fixa el règim jurídic i patrimonial de la Societat Estatal de Participacions Industrials, s'introdueixen dos novetats importants: d'una banda, la possibilitat que esta Societat Estatal pugui ser finançada a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat, que es justifica per la necessitat de disposar de fons que per la seua quantia no pot obtenir per si mateix el grup estatal; d'altra banda, i en coherència amb l'anterior, se suprimeix l'actual prohibició legal que SEPI i les seues empreses puguen rebre aportacions o garanties de les Administracions Públiques.

Adicionalment, en el nou apartat que s'afeg, s'atribueix als deutes contraets per la Societat Estatal de Participacions

Industrials per a la captació de fons per mitjà d'emissió de valors de renda fixa una garantia semblant a la que actualment gaudix l'Institut de Crèdit Oficial segons la disposició addicional sexta del Reial Decret Llei 12/1995, de 28 de desembre, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera. Una norma amb este contingut permetrà que el finançament procedent del sector privat s'aconsegueixca optimitzant els recursos, així com mantindre la qualitat financera del deute del grup públic.

L'article 2 afig un nou apartat 4 a l'article 13 de la Llei 5/1996 que tracta d'incorporar a les societats mercantils del Grup SEPI un instrument societari ja existent en la Llei de Societats Anònimes per a les societats cotitzades com és el de les accions rescatables. Es pretén així que estes societats puguen reforçar els seus fons propis acudint al mercat inversor i finançar els seus respectius processos d'adaptació empresarial i industrial sense més costos públics.

L'article 3 modifica la redacció de l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei 5/1996 per a fer-lo compatible amb el que disposa la disposició transitòria.

La disposició transitòria de la Llei té com a finalitat ordenar la continuació de la formulació dels comptes anuals consolidats de SEPI d'acord amb els criteris establits per les normes que regulen l'elaboració del Compte general de l'Estat sense que se li aplique l'obligació de consolidar establida en el Codi de Comerç.

Finalment, la disposició derogatòria suprimeix l'exigència imposada a la Societat Estatal de Participacions Industrials de conservar uns fons propis mínims de 1.200 milions d'euros (200.000 milions de pessetes), límit mínim que va establir la disposició addicional quarta del Reial Decret Llei 15/1997, de 5 de setembre, pel qual es modifica la Llei 5/1996, de 10 de gener. Això permetrà que el nou enfocament empresarial que s'encomana a la Societat Estatal de Participacions Industrials es duga a terme d'una manera eficaç i àgil en la gestió dels seus recursos.

Article 1.

Es dóna una nova redacció als apartats 3 i 4 de l'article 12 de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic i s'afeg a este un nou apartat 7 en els termes següents:

«Article 12. *Règim jurídic i patrimoni.*

...

3. Els recursos de la Societat Estatal estaran integrats per:

- Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni i els productes i rendes d'este.
- Els ingressos generats per l'exercici de les seues activitats.
- Els procedents dels crèdits, préstecs i la resta d'operacions financeres que pugui concertar.
- Les aportacions efectuades a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat.
- Qualsevol altre que li siga atribuït o que adquireisca en l'exercici legítim de la seua activitat.

4. La Societat Estatal de Participacions Industrials i les societats participades majoritàriament, directament o indirectament, per esta podran percebre transferències, subvencions, avals, subrogacions de deute, ampliacions de capital i qualsevol altre tipus d'aportacions equivalents a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les corporacions locals.

...

7. Els deutes que SEPI contraiga en la captació de fons als mercats nacionals o estrangers, per mitjà de l'emissió i col·locació de valors de renda fixa,